

Arrest

**nr. 42 707 van 29 april 2010
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 26 februari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 8 augustus 2009 en heeft zich vluchteling verklaard op 10 augustus 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS), waar verzoeker werd gehoord op 22 december 2009.

1.3. Op 25 januari 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 27 januari 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde het volgende:

U bezit de Syrische nationaliteit en bent geboren op 1 januari 1990 in Derik (al-Malikiye). U bent een soennitische moslim van Koerdische origine. U woonde bij uw ouders in Derik en was leerling in het laatste jaar van het secundair onderwijs. Uw vader was directeur van een secundaire school. U heeft twee broers en drie zussen. Niemand van uw gezin is politiek actief met uitzondering van hun deelname aan algemene herdenkingen waar alle Koerden aan deelnemen, een aantal neven en ooms zouden echter wel leden zijn van Koerdische politieke partijen. In maart 2008, u zat in het laatste jaar van het secundair onderwijs, woonde u drie culturele bijeenkomsten bij die waren georganiseerd door de Koerdische partijen Yekiti en al-Party. In deze bijeenkomsten werd respectievelijk over de Koerdische taal, de Koerdische geschiedenis en het leven van Mullah M. (...) B. (...) gesproken. In dezelfde maand woonde u, samen met duizenden andere Koerden, de vreedzame herdenking bij van de martelaren van maart 2004 en van Halabja. Deze gebeurtenissen hadden plaats zonder incidenten. Voor en na de maand maart 2008 woonde u nooit enig evenement of enige bijeenkomst bij gelieerd aan de Koerdische problematiek of politiek.

In de maand juni 2008 vertelden uw vrienden, S. (...) en H. (...) – beiden leden van een politieke partij -, u dat de politieke veiligheidsdienst hen vragen was komen stellen over uw politieke activiteiten. Hierdoor durfde u het huis niet meer te verlaten en kon u niet deelnemen aan de eindexamens. Op 20 juli 2008 kwam de politieke veiligheidsdienst u thuis halen voor ondervraging. U ontkende elke betrokkenheid bij politiek en stelde dat uw studies het enige waren dat u interesseerde. Er werd u gevraagd om lid te worden van de Baathpartij, wat u om dezelfde reden weigerde. U mocht beschikken maar diende u terug aan te melden op 10 augustus 2008. Op 10 augustus 2008 ging u zich, samen met uw vader, aanmelden. U werd weer onder druk gezet om lid te worden van de Baathpartij en toen u weerom weigerde werd u afgeranseld. U mocht beschikken maar werd gewaarschuwd dat u opnieuw zou worden uitgenodigd tot u ofwel van gedachte zou veranderen ofwel naar de gevangenis zou gaan. U denkt dat het de bedoeling was dat u hun spion zou worden en hen zou informeren over uw ooms en neven die politiek actief zijn of dat ze u wilden arresteren om anderen bang te maken of dat ze u het land wilden uitpesten.

Na deze gebeurtenis vertrok u naar Damascus waar u begon te werken in het restaurant van de vader van H. (...). U leefde er bijna een jaar ondergedoken in de Koerdische wijk Rozova. Ondertussen werd er een smokkelaar voor u geregeld en hoorde u via H. (...) dat de politieke veiligheidsdienst nog twee maal naar u was komen vragen. Op 6 augustus 2009 werd u door een passeur naar Libanon gebracht van waaruit u met een Bulgaars paspoort een vliegtuig naar Europa nam. Op 10 augustus 2009 vroeg u de Belgische autoriteiten om internationale bescherming.

U vreest dat u bij terugkeer naar Syrië zal worden gearresteerd en zal worden veroordeeld tot vijf of tien jaar gevangenis. U vreest in de gevangenis te worden gefolterd en te sterven.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u tijdens uw gehoor bij het CGVS de volgende documenten neer: een Syrische identiteitskaart die u werd opgezonden met het koerierbedrijf Aramex vanuit Syrië, een arrestatiebevel, een geboorteakte, een geboorteverklaring en een schoolcertificaat van de 9e klas, u allen opgezonden vanuit Libanon met het koerierbedrijf Fedex nadat zij vanuit Syrië Libanon waren binnengesmokkeld.

B. Motivering

Na uw gehoor van 22 december 2009 op het CGVS dient te worden vastgesteld dat, niettegenstaande de door u ingeroepen vrees, de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u kunnen worden toegekend.

De reden daarvoor is dat u niet aannemelijk maakt dat de door u aangehaalde feiten die de grondslag vormen van uw vervolgingsvrees werkelijk hebben plaatsgevonden noch dat uw vrees voor vervolging gegrond is.

In het algemeen komt het weinig aannemelijk over dat de Syrische autoriteiten u werkelijk zouden willen vervolgen omwille van de door u gestelde daden. U bevestigde, in het kader van de afwezigheid van problemen voor uw gezinsleden, dat men in Syrië persoonlijk lid moet zijn van een partij om problemen te hebben (gehoor, p.5). U bent geen lid van een politieke partij. Zoals u zelf zegt heeft u nooit aan politieke vergaderingen meegedaan (gehoor, p.13). U nam voor en na maart 2008 nooit deel aan enige Koerdische herdenking of culturele bijeenkomst (gehoor, p.9,13). De enige bijeenkomsten waar u ooit aan deelnam waren twee bijeenkomsten, georganiseerd door de Yekitipartij, over de Koerdische taal en geschiedenis en één bijeenkomst, georganiseerd door de partij "al-Party", over Mullah M. (...) B. (...) (gehoor, p.9-12). Zelfs al zouden de Syrische autoriteiten u daarover een paar vragen stellen, lijkt het onwaarschijnlijk dat deze zouden leiden tot meer dan intimidatie. Wat betreft uw, eveneens eenmalige, deelname op 12 maart 2008 aan de minuut stilte ter herdenking van de

martelaren van de Koerdische opstand van 2004 en uw eenmalige deelname aan de herdenking van Halabja, door op 16 maart een minuut stil te staan op de plaats waar u zich bevond, kan worden gezegd dat u stelde dat duizenden Koerden aan deze herdenkingen deelnamen in Derik, hieronder al uw gezinsleden die geen problemen kenden daardoor (gehoor, p.13). Het komt dus evenmin aannemelijk over dat dit zou kunnen leiden tot specifiek tegen u gerichte ernstige vervolging.

Op basis van het bovenstaande lijkt weinig aannemelijk dat uw vrees voor toekomstige vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie gegrond is. Het is algemeen aanvaard dat het aan de indiener van een aanvraag om internationale bescherming is om de feiten die aan de grondslag van die aanvraag liggen te bewijzen. In uw geval wil dat zeggen dat deze bewijzen voldoende gewicht moeten hebben om op te wegen tegen de gedane vaststellingen over de lage plausibiliteit van deze vervolging. Het is wel aanvaardbaar dat een situatie zoals u deze in uw verklaringen heeft geschetst niet steeds kan worden gestaafd met bewijsstukken. Voor de feiten waarvan niet redelijkerwijs kan worden verwacht dat ze kunnen worden gestaafd met bewijsstukken kan in sommige gevallen het voordeel van de twijfel over de waarachtigheid van deze feiten worden toegekend. Dit is echter slechts mogelijk als de verklaringen daaromtrent overtuigend zijn. Zij moeten coherent en plausibel zijn en mogen niet strijdig zijn met algemeen bekende feiten.

U legde een bundel bewijsstukken neer ter ondersteuning van uw feitenrelaas en vervolgingsvrees. De authenticiteit van uw Syrische identiteitskaart, de geboorteakte, de geboorteverklaring en het schoolcertificaat van de 9e klas, worden in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van uw vrees voor vervolging niet betwist door het CGVS. De bewijswaarde van deze documenten betreft echter enkel uw identiteit en uw deelname aan het eerste jaar hoger secundair onderwijs (waar u ten tijde van de gestelde incidenten in het derde jaar zat).

Wat betreft het arrestatiebevel dat op 17 augustus 2009 (gehoor, p.7) tegen u zou zijn uitgevaardigd zijn er echter ernstige twijfels over de authenticiteit van het document. Het is ten eerste merkwaardig dat het arrestatiebevel slechts zou zijn uitgevaardigd meer dan een jaar na de incidenten die aan de basis ervan liggen, uw laatste contact met de veiligheidsdienst dateert volgens uw verklaringen immers van 10 augustus 2008. De informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw dossier is toegevoegd, bevestigt dat er op grootschalige wijze valse en door corruptie verkregen Syrische documenten circuleren. Uw verklaringen als zou uw vader 50.000 Syrische pond hebben betaald om via een tussenpersoon dit document door de veiligheidsdienst te laten maken en dat Syrische officieren alles doen in ruil voor geld (gehoor, p.8) alsmede uw verklaringen dat dit weliswaar een origineel document is maar dat in Syrië veel zaken met geld zijn te regelen (gehoor, p.20), voeden de twijfels over de authenticiteit van het document. Hoe kan geloof worden gehecht aan het authentieke karakter en de inhoud van het document terwijl het is verkregen via smeergeld in een corrupt netwerk. Daarom werd nagegaan in hoeverre uw andere verklaringen met betrekking tot dit document de authenticiteit ervan zouden kunnen ondersteunen. Er bleek dat uw verklaringen over het document meermaals weinig plausibel en zelfs incoherent waren. Zo zei u in het begin van uw gehoor dat de veiligheidsdienst in mei of juni 2009 met dit document bij uw ouders langskwamen om het te laten zien (gehoor, p.8). Later in het gehoor verklaarde u dat de mensen van de veiligheidsdienst in de periode dat u in Damascus was (12 augustus 2008 tot 6 augustus 2009) twee keer bij uw ouders waren langs geweest maar enkel vroegen waar u verbleef zonder te zeggen waarom ze u zochten (gehoor, p.19). Opnieuw gevraagd wanneer ze het arrestatiebevel aan uw vader waren komen tonen zei u weliswaar opnieuw dat het in mei of juni 2009 (gehoor, p.20) maar het is hierbij onbegrijpelijk waarom u deze gebeurtenis niet aanhaalde toen u gevraagd werd of de mensen van de veiligheidsdienst bij hun bezoeken aan het huis van uw ouders nog iets speciaals zegden en of zij bij die gelegenheden zegden waarom zij u zochten (gehoor, p.19). Moest er werkelijk een arrestatiebevel zijn getoond aan uw ouders in mei of juni 2009 lijkt het niet meer dan normaal dat u dat spontaan zou hebben aangebracht. Uw latere verklaring als zou u pas hebben vernomen dat er een arrestatiebevel tegen u was toen u na uw asielaanvraag naar uw vader belde met de bedoeling vervolgingsbewijzen op te sturen komt niet overtuigend over (gehoor, p.21), het bestaan van een arrestatiebevel is niet iets onbelangrijks waarover men niets zegt tot het eens ten nutte kan gemaakt worden. Indien u werkelijk een ernstige vervolging vreesde kon minstens worden verwacht dat u al het mogelijke zou doen om op de hoogte te blijven van de evoluties met betrekking tot uw problemen. Uw verklaringen kunnen zeker de twijfels over de authenticiteit van dit arrestatiebevel niet wegnemen. Het komt daarentegen over alsof het arrestatiebevel op frauduleuze wijze geproduceerd is met als enige doel uw feitenrelaas te bewijzen.

Naast het feit dat de neergelegde bewijsstukken en de daaraan verbonden verklaringen alles behalve overtuigend zijn, kunnen ook uw andere verklaringen over de gebeurtenissen die de basis zouden vormen van uw vrees voor vervolging in de toekomst niet overtuigen.

Ten eerste werd er u meermaals gevraagd waarom net u het doelwit zou zijn van de autoriteiten, gezien uw lage profiel leek het immers onwaarschijnlijk dat net u zou worden uitgekozen. U kon echter geen plausibele verklaring geven daarover. Zo stelde u dat de beschuldiging van politieke activiteiten

slechts een voorwendsel was en dat de achterliggende reden was dat de autoriteiten u wilden lid maken van de Baathpartij om u als spion in te zetten om politiek actieve familieleden te bespioneren. Het komt weinig overtuigend over dat de autoriteiten u daarvoor zouden engageren, u bent immers iemand die zelf niet in de politieke middens vertoeft. De lijst van namen van politiek actieve familieleden die u opnoemde, komt trouwens weinig geloofwaardig over. Eerst noemde u vier namen en zei dan dat u er nog duizend kon geven. Daarna stelde u dat deze vier de enigen waren. Daarna zei u dat de veiligheidsdienst u bij ondervraging confronteerde met de namen van de politiek actieve familieleden maar u noemde weer een andere naam en zei dat er nog namen waren (gehoor, p.14-15). In uw latere verklaringen stelde u dan weer dat ze u wilden arresteren om anderen bang te maken maar dan voegde u daaraan toe dat het hun methode is om bij de mensen langs te gaan om ze onder druk te zetten tot ze het land verlaten. U rept met geen woord meer over het spioneren (gehoor, p.19). Nogmaals gevraagd of u zou kunnen duiden waarom u persoonlijk zou worden vervolgd terwijl zoveel anderen veel meer in de kijker lopen, stelde u weer in het algemeen dat de autoriteiten de mensen willen bang maken zodat zij niet zouden deelnemen aan politieke activiteiten en zodat zij het land zouden verlaten (gehoor, p.22). Het komt niet ernstig over dat u niet eenduidig bent in uw verklaringen.

Verder haalde u meermaals aan dat de autoriteiten bewijzen tegen u hadden. Zo stelde u dat de autoriteiten bewijzen tegen u hadden van de bijeenkomsten waaraan u had deelgenomen en door wie die georganiseerd waren. U kon echter geen enkel concreet bewijs opnoemen (gehoor, p.14). U zei opnieuw dat er bewijzen tegen u waren toen de veiligheidsdiensten nadien bij uw ouders langskwamen. Weerom gevraagd naar welke bewijzen zei u dan dat er geen waren maar dat er enkel dingen waren die u gezegd had. Gevraagd welke dingen dat dan waren, zei u opnieuw dat er bewijzen waren dat u aan demonstraties had deelgenomen en dat zij dat via spionnen wisten (gehoor, p.19-20). Toen u er werd op gewezen dat alle Koerden uit de streek, inclusief uw familie, op deze gelegenheden aanwezig waren, bevestigde u dat (gehoor, p.20). U bevestigde eerder al dat uw familie daardoor geen problemen had (gehoor, p.5). De bewijzen die er tegen u zouden zijn, zijn dus dezelfde bewijzen als deze die bestaan tegen de duizenden andere Koerden die aanwezig waren op deze gebeurtenissen en waartegen naar uw weten niets is ondernomen. Ook deze zogenaamde bewijzen zijn geen overtuigend argument om te geloven dat u een specifiek, individueel risico zou lopen.

Het feit dat u geen concrete en plausibele argumenten kan geven die een persoonlijk tegen u gerichte vervolging kunnen aannemelijk maken is allicht ook de reden waarom u de vervolging die u stelt te vrezen niet eenduidig kan omschrijven. Eerst stelde u dat u vijf tot tien jaar gevangenisstraf vreesde en mogelijk in de gevangenis zou sterven of gefolterd worden (gehoor, p.9). Toen er werd gesproken van uw afwezigheid op de examens, zei u dat u in deze periode niet durfde buitenkomen omdat u vreesde gearresteerd of vermoord te worden, wat nogal overdreven overkomt gezien de veiligheidsdiensten u nog nooit hadden gecontacteerd (gehoor, p.17). Daarna verklaarde u eigenlijk niet te weten of ze u echt willen arresteren (gehoor, p.20).

Nog zijn uw verklaringen opvallend vaag wat betreft de tijdstippen van de gebeurtenissen. U herinnert zich de datum van de twee culturele bijeenkomsten die waren georganiseerd door de Yekitipartij, 12 en 20 maart 2008, maar over de derde bijeenkomst, georganiseerd door al-Party, kan u zich niet eens herinneren of deze voor of na het Newrozfeest plaatsvond (gehoor, p.12). Gezien het beperkte aantal bijeenkomsten waaraan u stelt te hebben deelgenomen, zou nochtans mogen verwacht dat u deze minstens zou kunnen plaatsen in de tijd, zeker omdat u zelf stelde dat de veiligheidsdiensten u met de exacte data zouden geconfronteerd hebben (gehoor, p.14). De vraag stelt zich hierom of u wel degelijk aan al deze bijeenkomsten heeft deelgenomen. Ook wat betreft de oorzaak van uw niet deelname aan de examens was u zeer vaag. U verklaart tijdens uw blokverlof van uw vrienden S. (...) en H. (...) te hebben vernomen dat u gezocht werd door de veiligheidsdienst. Gevraagd sinds wanneer u wist dat u gezocht werd, kon u enkel zeggen dat het in de periode van de vijfde of zesde maand van 2008 was (gehoor, p.16-17). Voor een gebeurtenis die zo ingrijpend was dat u het ouderlijke huis niet meer durfde te verlaten komt het weinig overtuigend over dat u zich niet eens meer de juiste maand van de gebeurtenis kan herinneren. Hetzelfde dient te worden opgemerkt in verband met het arrestatiebevel. Zo beweerde u dat uw ouders uw arrestatiebevel te zien kregen ergens tussen de vijfde en de zesde maand van 2009 (gehoor, p.8). Moest dit echt gebeurd zijn, kan worden verwacht dat u dit exacter zou kunnen duiden.

Er deed zich ook een opvallende incoherentie voor in uw verklaringen. Zo stelde u dat u in de periode dat u in Damascus ondergedoken was geen telefonisch contact kon onderhouden met uw familie omwille van het risico dat de veiligheidsdiensten de lijnen zouden afluisteren (gehoor, p.18). Om uw bewijsstukken te bestellen vanuit België nam u echter wel telefonisch contact op met uw vader. Gevraagd hoe het dan zat met het risico, antwoordde u dat u veilig in het buitenland zat en dat uw vader kon ontkennen als er hem iets gevraagd werd (gehoor, p.21). Ten eerste moet worden vastgesteld dat, als u echt geloofde dat de lijnen zouden worden afgeluisterd, uw vader niets zou kunnen ontkennen. Ten tweede kan moeilijk worden aangenomen dat u, moest u werkelijk gezocht

worden in Syrië, uw vader in de positie zou brengen dat hij ook zou kunnen vervolgd worden door de autoriteiten. U verklaarde immers zelf dat uw vader in de problemen zou kunnen komen indien ze iets tegen hem konden bewijzen (gehoor, p.22).

De door u neergelegde documenten en de door u afgelegde verklaringen zijn te weinig overtuigend om op te wegen tegen de initiële vaststelling dat u geen daden hebt gesteld of u zich niet in een situatie bevond die in Syrië aanleiding zou geven tot een ernstige vervolging.

Er kan dan ook slechts worden besloten dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Aangezien u zich voor uw verzoek tot toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde feiten als voor uw aanvraag tot erkenning als vluchteling, dient te worden vastgesteld dat u evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de Vreemdelingenwet aannemelijk heeft gemaakt.

C. Conclusie .

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, artikel 1, A §2 van de Conventie van Genève en het maken van een manifeste appreciatiefout, voert verzoeker aan dat zijn verklaringen wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen bevatten voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève omwille van zijn Koerdische afkomst en omdat verschillende van zijn familieleden politiek geëngageerd zijn. Verzoeker betoogt dat hij er van overtuigd is dat de Syrische veiligheidsdiensten in hem de ideale persoon zien om zijn familieleden te bespioneren, reden waarom hij onder druk werd gezet om lid te worden van de Baathpartij, het de bedoeling is van de Syrische autoriteiten om Koerden tegen elkaar uit te spelen en om politiek actieve Koerden het leven onmogelijk te maken zodat zij het land zouden verlaten, en de Commissaris-generaal duidelijk zijn moeilijkheden onderschat. Hij vervolgt dat het CGVS ten onrechte het voorgelegde arrestatiebevel in vraag stelt, zijn verklaringen hoe zijn vader het document in bezit kreeg, verkeerd werden geïnterpreteerd en zijn vader het origineel arrestatiebevel enkel kon verkrijgen door het betalen van smeergeld. Hij besluit dat het voorgelegde originele stuk objectief en verifieerbaar is en dat het dan ook voor zich spreekt dat het zijn problemen bewijst. Verzoeker stelt dat er geen ernstige reden bestaat om het voordeel van de twijfel niet te verlenen, en argumenteert dat de zgn. tegenstrijdige verklaringen onmogelijk de kern van zijn asielaanvraag aantasten en hij een plausibele uitleg gaf voor de zgn. incoherenties. Tenslotte verwijt hij de Commissaris-generaal geen rekening te hebben gehouden met de traumatische ervaringen die hij heeft opgelopen.

Met betrekking tot de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet voert verzoeker aan dat zijn problemen onvoldoende worden erkend en dat hij dan ook om evidente redenen niet meer kan terugkeren naar Syrië, alwaar hij geen normaal leven zal kunnen leiden en zijn veiligheid niet gegarandeerd is.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat het in het algemeen weinig aannemelijk overkomt dat de Syrische autoriteiten hem werkelijk zouden willen vervolgen omwille van de door hem gestelde daden, het algemeen aanvaard is dat het aan de indiener van een aanvraag om internationale bescherming is om de feiten die aan de grondslag liggen, te bewijzen en dit wil zeggen dat deze bewijzen voldoende gewicht moeten hebben om op te wegen tegen de gedane vaststellingen over de lage plausibiliteit van deze vervolging, in sommige gevallen het voordeel van de twijfel wordt toegekend maar dit slechts mogelijk is als de verklaringen daaromtrent overtuigend zijn, er ernstige twijfels bestaan over de authenticiteit van het voorgelegd arrestatiebevel van 17 augustus 2009, zoals wordt toegelicht, en ook zijn andere verklaringen over de gebeurtenissen die de basis vormen van zijn vrees voor vervolging in de toekomst, niet kunnen overtuigen.

2.3. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling. De Raad

moet oordelen over de geloofwaardigheid van de subjectieve vrees van de kandidaat-vluchteling en of deze een objectieve grondoorzaak heeft. Daartoe moet de kandidaat-vluchteling aantonen dat er omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin. Zulks houdt noodgedwongen in dat zijn vrees actueel is en dat de Raad bij de beoordeling van deze vrees moet steunen op de feitelijke situatie zoals deze zich voordoet in het land van herkomst op het ogenblik van zijn beslissing. Deze stelling vloeit immers voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium "gegronde vrees voor vervolging" het wezenlijke is. Dit impliceert dat de verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig moeten zijn en kaderen in de objectieve gegevens van een concrete situatie. (*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, UNHCR, Genève, 1979, nrs. 40, 41, 195, 196 en *The law of refugee status*, J. Hathaway, Butterworths, Toronto, 1991 blz. 72).

2.4. Blijkens verzoekers verklaringen is hij student, niet aangesloten bij een politieke partij, en is niemand uit zijn gezin politiek actief. Een aantal neven en oom zouden wel leden zijn van Koerdische politieke partijen. In maart 2008 woonde hij drie culturele bijeenkomsten bij die georganiseerd waren door de Koerdische partijen Yekiti en al-Party, en in dezelfde maand woonde hij samen met duizenden andere Koerden, de vreedzame herdenking bij van de martelaren van maart 2004 en Halabja. Vóór en na de maand maart 2008 woonde verzoeker nooit enig evenement bij gelieerd aan de Koerdische problematiek of politiek. De Raad is van oordeel dat de Commissaris-generaal redelijkerwijs kon besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat deze activiteiten van de maand maart 2008 zouden kunnen leiden tot een specifieke tegen verzoeker gerichte ernstige vervolging. Verzoekers vrees voor vervolging vanwege de veiligheidsdiensten om die reden en zijn bewering dat hij door hen onder druk werd gezet om zich aan te sluiten bij de Baathpartij, worden verder ondermijnd door de vaststelling dat hij na 10 augustus 2008, de dag waarop hij zich opnieuw moest aanmelden bij de veiligheidsdienst, naar Damascus vertrok waar hij begon te werken in het restaurant van de vader van H., een vriend van hem die lid zou zijn van een politieke partij. Verzoekers verklaring dat hij daar bijna een jaar ondergedoken leefde in de Koerdische wijk Rozova staat haaks op zijn bewering dat hij in een restaurant, een publieke plaats bij uitstek, werkte. Zijn vrees voor vervolging wordt verder gerelativeerd omwille van het feit dat verzoeker juist in het restaurant van de vader van zijn vriend H., die wel lid is van een politieke partij en die in juni 2008 door de politieke veiligheidsdienst was benaderd met vragen over de politieke activiteiten van verzoeker, zou hebben gewerkt. Gelet op deze vaststellingen maakt verzoeker de objectieve grondoorzaak van zijn beweerd subjectieve vrees niet aannemelijk. Derhalve toont verzoeker ook niet aan dat hij onder druk werd gezet om spion te worden voor de veiligheidsdienst.

Waar verzoeker zijn vrees voor vervolging alsnog probeert te bewijzen aan de hand van een arrestatiebevel dat op 17 augustus 2009 tegen hem zou zijn uitgevaardigd, en voorhoudt dat de Commissaris-generaal zijn verklaringen over de wijze waarop zijn vader in het bezit kwam van het document verkeerd heeft geïnterpreteerd en dat het betalen van smeergeld om het origineel document te bekomen niet betekent dat dit bevel vals of vervalst zou zijn, wijst de Raad erop dat aan documenten ter ondersteuning van een relaas en vervolgingsfeiten slechts objectieve bewijswaarde kan worden toegekend indien ze een geloofwaardig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is. Dit klemmt des te meer nu reeds in de bestreden beslissing werd vastgesteld dat het merkwaardig is dat het arrestatiebevel slechts zou zijn uitgevaardigd meer dan een jaar na de incidenten die aan de basis ervan liggen, namelijk zijn laatste contact met de veiligheidsdiensten in augustus 2008, uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er op grootschalige wijze valse en door corruptie verkregen Syrische documenten circuleren, en uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn vader 50.000 Syrische pond betaalde via een tussenpersoon om dit document door de veiligheidsdienst te laten maken en officieren alles doen in ruil voor geld. Waar verzoeker de Raad nog probeert te overtuigen met het verweer dat dit stuk minstens een begin van bewijs is, dient te worden herhaald dat verzoeker zijn gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt en dit stuk derhalve zijn vrees niet kan ondersteunen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien de Raad overtuigd is van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling afgelegde verklaringen, wat in casu niet het geval is. Gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, te weten dat er "*documenten (zijn) die pure vervalsingen zijn en geproduceerd worden door malafide personen en groepen*" en "*documenten die uitgegeven zijn door de geijkte administratieve instantie, maar zulks oneigenlijk, tegen betaling van smeergeld, een uiting van de in Syrië hardnekkig aanwezige corruptie*", kan de Commissaris-generaal redelijkerwijs besluiten dat aangezien verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt dat hij omwille van de door hem voorgehouden feiten in maart 2008 vervolgd wordt, geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend aan het voorgelegde document en is verder onderzoek naar de "authenticiteit" van dit document doelloos.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat hij omwille van zijn Koerdische origine vervolgd of geïsoleerd wordt, wijst de Raad erop dat verzoeker niet aantoont dat in Syrië de Koerdische gemeenschap louter omwille van hun etnie wordt vervolgd. Dat de Syrische autoriteiten de Koerden tegen elkaar uitspelen en dat zij actieve Syrische Koerden het leven onmogelijk maken zodat zij het land zouden verlaten, zijn niet gestaafde algemene beweringen waarvan verzoeker niet aantoont dat zij op hem van toepassing zijn. Verzoeker verklaart immers uitdrukkelijk dat hij niet politiek actief is en hij maakt niet aannemelijk door zijn autoriteiten te worden lastiggevallen om welke reden dan ook.

2.5. Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. In acht genomen wat vooraf gaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoont dat hij wordt vervolgd of geïsoleerd door zijn autoriteiten en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in een straf die in zijn hoofd een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Er worden geen andere elementen aangevoerd waarom de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet moet worden toegekend.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord en de Raad stelt vast dat de Commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Waar verzoeker nog aanvoert dat de Commissaris-generaal een vollediger en grondiger onderzoek had dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening had dienen te houden met de opmerkingen en argumenten, herhaalt de Raad dat een verder onderzoek naar de authenticiteit van het document weinig zinvol is enerzijds, en verzoeker niet concreet toelicht met welke opmerkingen en argumenten geen rekening werd gehouden, anderzijds. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert, aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen, dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS